

РЕШЕНИЕ

№ 5316

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В.Б.В.

при участието на секретаря ЦВ.Б.Т.
като разгледа докладваното от В.Б.В. Гражданско дело № 20221110120536 по описа за 2022 година

Предмет на делото са предявени от „Т.С.“ ЕАД с ЕИК *****, иск с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ срещу З. И. Г. и Т. С. Т. /в качеството им на наследници на М. П. Н. и З. В. Н./, за осъждане да заплатят разделно сумите всеки от по 576,22 лева главница, начислена за топлоенергия за периода 01.05.2018г. – 01.04.2020г. за потребление в имота ап. 49, находящ се в гр. София, ж.к. ДР, бл. 71, вх. В, както и 124,61 лева мораторна лихва за периода 15.09.2019г. – 31.03.2022г., също сума за дялово разпределение 10,34 лева от 01.03.2019г. до 01.04.2020г., ведно с мораторна лихва 2,27 лева за периода 01.05.2019г. – 31.03.2022г. Претендира законната лихва върху главницата считано от подаването на исковата молба и разноси в настоящото производство.

Ответниците, чрез особен представител адв. М. Г., оспорват иска с подробно изложени съображения и възражения, като сочат, че главницата е погасена по давност в частта за сумата общо 700 лева.

Третото лице помагач на страната на ищеца „Т“ ЕООД, не изразява становище по исковете, представя данни за извършеното дялово разпределение за този абонатен номер в посочения период. Заявява, че то е извършено съгласно действащата нормативна уредба.

Съдът, като разгледа и обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено **от фактическа страна** следното.

От писмените доказателства се установява, че в посочения период за процесния ап. 49, находящ се в гр. София, ж.к. ДР, бл. 71, вх. В, е осъществявана услуга по топлоподаване. Същата е доставяна при Договор при Общи условия, надлежно публикувани във вестник „М“, в сила от 11.07.2016г.

По делото е приет за безспорен факта, че ответниците са собственици на този имот при квоти по $\frac{1}{2}$ идеална част за всеки от тях.

Установена е договорната връзка между третото лице помагач и ищеца, както и между етажната собственост и третото лице – л. 12 – 15 и л. 21 – 28 от делото.

Съгласно приетата СТЕ по делото всички уреди – измервателни и отчитащи, са били в изправност за процесния период. Подаването на топлоенергия е съобразно нормативните изисквания. Топломерите са преминали необходимите метрологични проверки.

Изготвената ССЕ по делото установява, че в процесния период за посочения абонатен номер няма регистрирани плащания, съответно правилно е начислена и разпредЕ. топлоенергия за отопление, за битова гореща вода и надлежно са приспадани суми по корекции. Дължимите за периода суми за топлоенергия, така и за дялово разпределение са в претендираните размери. По приетата ССЕ по делото се дава заключение, че за имота в периода се дължат главница топлоенергия 1152,32 лева.

В хода по същество ответниците конкретизират възражението си за изтекла погасителна давност, като считат, че сумата 700 лева е начислена общо за периода 01.05.2018г. – 15.04.2019г. и е погасена по давност.

При така установените факти и на основание на закона съдът достига до следните **правни изводи**.

Съдът наМ. исковете за основателни. Имало е доставка на топлоенергия, навеждат се общи аргументи от ответниците и възражение за погасяване по давност. Доказано е, че обектът, собственост на ответната страна в процесния период е топлоснабден, надлежно е присъединен към мрежата на услуги на ищеца. Редовни са всички измервателни уреди. Не са констатирани нарушения на нормативните изисквания нито за начисляване, нито за отчитане на претендираното количество. Доказа се още, че сумите са дължими в посочени размери в ССЕ и частично не са плащани.

Изложеният в отговора аргумент за **изтекла погасителна давност** е доказан по основание срокът е три-годишен за периодичните вземания по заплащане на топлоенергия. Посочен от особения представител по размер 700 лева за главницата и съотнесен с данните от ССЕ, съдът наМ. възражението за основателно и доказано. По предявената разделна отговорност като се приспадне тази сума от общата главница от 1152,32 лева остава да се дължи главница 452,32 лева общо, или по 226,16 лева за всеки от ответниците. Останалите претендирани суми не се обхващат от давност, респективно не е заявено да са погасени, поради което се дължат както са претендирани.

По разноските

С оглед изхода на спора при заявената претенции и по факта на обобеното представителство разноски се дължат само на ищеца, и то по съразмерност. Съдът приема, че ищецът /без списък по чл. 80 ГПК/ е сторил разноски както следва: 200,00 лева за държавна такса, 600 лева за експертизи, 400 лева за особен представител и 100,00 лева за юрисконсултско възнаграждение /общо 1300,00 лева/, от които по съразмерност се дължат 662,25 лева.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА по искове по чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, **З. И. Г.** с ЕГН *****, и адрес: гр. София, ж.к. ДР, бл. 71, вх. В, ет. 4, ап. 49, /като наследник на М. и З. Н.и/ **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т.С.“ ЕАД с ЕИК *****, сумите: 226,16 /двеста двадесет и шест лв. и 16 стотинки/ лева главница, ведно със законна лихва считано от 15.04.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВВЪРЛЯ иска за разликата над присъдения до пълно предявения размер от 576,22 лева като ПОГАСЕН ПО ДАВНОСТ, също 124,61 /сто двадесет и четири лв. и 61 стотинки/ лева мораторна лихва за периода 15.09.2019г. – 31.03.2022г., също сума за дялово разпределение 10,34 /десет лв. и 34 стотинки/ лева лева от 01.03.2019г. до 01.04.2020г., ведно с мораторна лихва 2,27 /два лв. и 27 стотинки/ лева за периода 01.05.2019г. – 31.03.2022г.

ОСЪЖДА по искове по чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, **Т. С. Т.** с ЕГН *****, и адрес: гр. София, ж.к. ДР, бл. 71, вх. В, ет. 4, ап. 49, /като наследник на М. и З. Н.и/ **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т.С.“ ЕАД с ЕИК *****, сумите: 226,16 /двеста двадесет и шест лв. и 16 стотинки/ лева главница, ведно със законна лихва считано от 15.04.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВВЪРЛЯ иска за разликата над присъдения до пълно предявения размер от 576,22 лева като ПОГАСЕН ПО ДАВНОСТ, също 124,61 /сто двадесет и четири лв. и 61 стотинки/ лева мораторна лихва за периода 15.09.2019г. – 31.03.2022г., също сума за дялово разпределение 10,34 /десет лв. и 34 стотинки/ лева лева от 01.03.2019г. до 01.04.2020г., ведно с мораторна лихва 2,27 /два лв. и 27 стотинки/ лева за периода 01.05.2019г. – 31.03.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **З. И. Г.** и **Т. С. Т.** **ДА ЗАПЛАТЯТ** разделно на „Т.С.“ ЕАД в съотношение всеки от по ½ част от сумата 662,25 /шестстотин шестдесет и два лв. и 25 стотинки/ лева разноски по съразмерност.

Решението е постановено при участието на „Т“ ЕООД с ЕИК *****, и адрес: гр. София, ул.

„Проф. Г. П“ № 3, като трето лице помагач на ищеца.

Решението може да се обжалва пред СГС в двуседмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____